

1759
41
JOANNES
ante portam Theandrici Cordis,
feu

pendulus è Virgineo JESU pectore
INNOCENS AMORIS UNIO
SUB RECTORATU

Admodum Reverendi, ac Eximii Patris
P. HERMANNI
OPPERSDORFF

è Societate JESU

SS. Theologiæ Doctoris, Domûs Professorum Ejusdem So-
cietatis ad S. Nicolaum Micro-Pragæ Præpositi,

nec non

Almæ Cæsareæ, Regiæq; Universitatis Carolo-Ferdinandæ Pra-
gensis p. t. **RECTORIS MAGNIFICI.**

Coram Senatu, Populôque Academico

Inter anniversaria Ejusdem Divi Tutelarî Solemnia

In Basilica Salvatoris panegyricè exhibitus

A B

IGNATIO CZERMAK Societatis JESU Religioso

Anno 1719. Die Maji.

PRAGÆ, Typis Univerfit. Carolo-Ferdin. in Collegio Soc. JESU ad S. Clementem.

ORATIO.

Atis jam pro gracili marinorum
æstuum gelu decertatum sit ð syde-
ra ! satis jam ð Numina Ponti ! pro
modica roscidæ asperginis sphærule ,
durata in unionem , litigiosa studia
sunto producta ! Exegit quidem non
ad horarias tantummodò clepsydras ,
sed solares annorum circulos pro por-
tentosa ingeniorum iliade , insolenti

naturæ opere , elimato Poëtarum capite , Homero Græcarum
Urbium septenarius suam disceptationem ; non tamen proli-
xas perinde explevit ætatum periodos , quas margariti pretium
etiannum sibi vendicat prorogare. Nam edicite , oro , si ur-
banitatis quidpiam sapitis , vos gigantæi effervescentis Oceani
montes ! olympum impetentes æquorei Ossæ ! edicite , inquam ,
quem despumatus irati Neptuni furor identidem petit ? quem
vester insultantium vocum fragor Æoliæ Erynnes ? totò num-
quid aberravero cælò , si hoc ipsum vestri furoris statuero sco-
pum ? Verùm nec ipse Jupiter continuè tranquillum aëris e-
navigat æquor , ut marinò subinde lacessitus impete trifulcam
non exoneret dexteram , suam , quam Neptuno impuberem ad-
huc educandam dederat , adultiorem jam redepturus sobolem
unionem. Cujus quidem genesisim cùm expendo : Neptuni-
ne matre conceptum , Jove parente genitum , altore Phœbò
maturatum , proprietia cæterorum astrorum aulâ lego confotum.

Concha genethliaca domus, quàm humilis, tam nobilem profert partum. cæli sudissimæ regioni invidendum æmulum ! Sic adolescit. Nunquam enim AA. spectâstis ipsum lucis parentem fallaci nubium sipariò suam obvelâsse Majestatem, ut vel eclipsatus, radiorumque syrmate minutus, suâ ipsius amplitudine minor videatur ? Spectâstis utique ; sed accipitote, velim, & finem personatæ hujus humilitatis. Volebat fortè in recens nato unione candoris, claritatisque summarium in sui pellicere amorem, alienò nitore umbras, suas illustraturus. Nequedum tamen hòc solari magnetismò attractum uspiam vidi unionem. Imò quoties ipsa alboris genitrix, Cynthia, dudum desertâ Superùm statione cum argentæ lucis eclypo suas vices mutâstet, nisi liquidum elementum, igni hosticum, subtimisset. Tantò illa opere gemmeum ambit candorem, ex cujus aspectu sibi nativas (si possit) erubesceret maculas. Quid, quòd dolosum arietem in candidæ simplicitatis hieroglyphicum motura feliciùs, conchylium quot lunis mentitur, cornua in sinum explicat & brachia ; ut sub plenilunium cælesti rore gravida, ceu alienâ prole, uterò conclusâ, jacet fecunditatem, atque ità nævos palliet, ad quos toties expallefcit. At & sic casò labore fallitur sydus erraticum : quando sphæricus maris ocellus totus Argus, unusque clariùs, atque nox centocula discernit jacta sibi, ut ut oculata, technarum retia, quibus subdolum irretiatur. Insurgat itaque conjuratum umbratiliùm Deorum syndedrion, singularèque certamen ineat ! utri spectet hoc pretiosum oculorum fascino ? Triton suum tuebitur obsidem, dum suavior Thetys, interim vices gerulæ actura, super aquas agitabit conchatas cunulas, sirenulis dulcè occinentibus quietis carmen. Jam verò si tanto in amore hic Charitum amor est, insons arrogantia Veneris, ridentis Phosphori lacrymula, adscititium regionum insignium parergon, gemmans negotiatorum sudor, virens urinantium spes, albissima æquorei campì messis, squammæ gentis pellucidum speculum, vividissima, inanitis tamen, innocentia: imago ; si, inquam, eo in amore

amóre est, ut Cadmea propè discordiarum semina unicus ferat unio, nudæ & imbecillis naturæ opus ; quantam, opinanimi AA. uberrimæ, ac præpotentis gratiæ artificium, animata illa innocentia, lectissimum Divini pectoris ornamentum, nitidissimus supernorum influxuum ros, non lymphatici Jovis, sed Tri-Unius DEI conceptus, gratiæ & sanctitatis partus, reconditorum à sæculis mysteriorum clarissima abyssus exciverit toti cælo cum admiratione æmulationem ? quando ante portam Cordis Theandrici, ceu innocens amoris unio, unus Joannes, electus ex duodecim pendulus hærebat, qui per gratiam intimis fibris infixus erat. Næ Cælites hanc Justitiæ Solis pupillam sic fove-ri iniquiore tulissent oculò, si invidiâ tangi potuissent ! Atque hæc Magnifice D. Rector, Spectabiles Decani, Eximii, Clarissimi, Excellentissimi, Doctissimi que Professores, atque Auditores Ornati-ssimi, hæc, inquam, Virginei candoris crystallus non tam in se defixit, quàm omnem abripuit Oratoris oculum ; hunc ut illum referam (cùm venustatem Joannei margariti examinatum eo) vos AA. faventer aspirando, si quis occurreret, dissipate exilitatis meæ pulverem : nè Verbi pupillam vel offendam in verbo.

Si mutam candidæ innocentæ Vocem, eique prædivitem à sollicita matre natura, more hæreditariò legatam, dispicio dotem ; luculenter adverte animum, sororiam Gratiarum triadem in unum margaritum ditissimam penum contulisse, dum donorum exploro ternarium, à quo illud suum cumprimis pretium deprompsit. Nam quod à nive candore non discrepet, quòd olorum colorem superet, non obstupesco. Purissimus cæli id destillat alveus ; nec è candoris patria obscuritatis quidpiam expectes. Et sanè si (Physiologi effato credimus) *majorem cæli societatem, quàm maris unio indipiscitur*, Plin. Nat. Hist. l. 9. c. 35. & *pro matutina claritate serenum colorem trahit.* Quis citra protervitatæ notam negare ausit ? Joannem continuò ab amoris sui tirocinio illam hausisse candoris juxta ac claritatis excellentiam, ob quam tantò plùs ultra mortalium vulgus sapiebat, quantò innocentissimorum morum Magistro similior reddebatur, è cu-

Pfal. 109, v.
3.
apud Joannem de La Hay.

jus sinu in peculiare dilectionis argumentum dependebat. Scio equidem Vatem super nivem dealbatum secretiora subingressum Numinis adyta mirum Divinæ generationis intimâ aure excepisse mysterium : *ex utero ante Luciferum genui te.* Aut si Hebræa præplacet periphrasis : *de matrice aurora tibi ros adolescentiæ tuæ.* Bene habet AA ! nil ampliùs angor animi. Nam si Phosphorus pater est , si aurora ; ros sit, oportet , Ejus Filius , quem proinde influxus excipiat limpidiſſimus, postquam totum se se per gratiam infudit in Joannem Filius , Virgineique Roris fœcunditas totam se communicavit in Filio. Cæcutis igitur ad plenum candoris meridiem , quisquis in abyſſali claritatis fonte piscaris maculam. Posteaquam enim Ros Divinus parentem nactus est Auroram Virgineam ; utique & roris partus non erit, nisi Virgineus, nisi intemeratus. Glorietur ergo liliata Chloris de portentosa candoris majestate, & ultra pompaticam Salomonis gloriam condiscat sapere ! adoro Veritatis elogium. Attamen niveum liliorum amictum expertem video claritatis. Claritatem candori maritet unio, ut virgo audiat, & innocentia, dignus qui non modò ab ore, sed & corde pendeat Sponsi Virginum. Nunquam enim indè hære visus fuisset Joannes, nisi præ cæteris candore Virginitatis claruisset : nunquam portæ Cordis Theandrici applicatus fuisset arcanorum pervigil excubitor, nisi mysteriorum revelatorum claritate enitere meruisset. Admissus erat postliminò hic Cæli in terris conversantis Ocellus ad lustrandas supernæ Solymæ portas, & singulas è singulis margaritis faberrimè factas est conspiciatus. Et viva pacis Visio, earundem architèctatrix, Hypostatico in Corde hospitans vilescat rudi, & impolitò munita silice, quis persuadeat ? Vidit hic scilicet Joannes lacteâ eum gradi debere castarum Heroidum semitâ, qui Apocalyptica secum, atque inaccessa speculaturus arcana, Virgineo in pectore recumbere concupiscit ; ut illa penetret, quæ sicut antè humanum oculum, ità & auditum fugiebant. Eja proinde sublimare ad tertium usque cælum Paulina palpebra ! cælum tuum tibi haud

hâud invidē. Joannes non trahitur, sed ipse remissiore nisu cælum trahit, tametsi admissurus eò neminem, præter puritatis studiosum. Congiarium quippe hoc Virginalis integritatis esse affolet, ut ejus amatores à scrutandis sapientiæ, & scientiæ DEI thesauris (quod charismatis genus reliquo virtutum choro minus familiare) nequaquam arceantur. Novum jam AA, non existimo, soli Joannæ Claritati in carne concessum penetrare, qui Verbum caro factum sit: siquidem & Joannes ante alios à generatione, carnis corruptione animata, prorsum vixit alienus.

Verumenimverò nè probaturus Joannei unionis claritatem à mysteriorum obscuritate petendo argumentorum efficacitatem umbræ aliquid affundam desideratæ orationis claritati: Vultum Ejus, si allubescit, inspicite: & illico in fronte gravitatem, in oculis verecundiam, in ore genisque pudorem, in artubus ac moribus argenteos, quia Angelicos, aut certè Virgineos legetis characteres: his Angelicus Virginum chorus appositè Nasonis inscribat epigraphen: *Habes nostris similes in imagine vultus.* Certè enim si cælicis Charitibus datur Regios vultus ex amussi suis effingere manibus, iisdemque Numinis cujusdam partem affare, ut id genus illectamentis invitati populi illos ament simul, simul & revereantur: ecquis Joannis, ipsius Gratiæ, vultum efformaverit præter Gratiam? quò non popularem, sed Regis Regum in se tantùm abstraxit animum, quantum speciosum præ filiis hominum (si fas est dicere) sacrò in se pellexit fascino. Hinc & demirari supersedeo; quòd, quem natura ad nassam & hamum damnaverat piscatorem, liberalior gratia rude donaverit, albicalculò insignitum, à supernis radiis olim in unionem sudandum usque eò emaculatùm; ut quantumvis Cynicus Lucernarius nitoris diem examinet, nil minùs in hac congesta venustatis Pandora deprehendat, quàm maculosæ noctis asteriscum. Euge! periclitare nunc, si audes, in Joanne candoris pretium sæculentæ gentis dextera! piscare in turbido pellucidæ empyrei opes! illaqueabis, rere, thesaurum improvidum? apage labor improbe! perspicacem nimis capturis oculum;

1. r. trist. E-
leg. 6.

Hesiodus.

culum ; prius tuas effugiet insidias, quàm videas. Natura hæc unionis est: ut manum cernens in rapinam protendi concham vocet, sui vindicem, quæ concreditas operiat opes, probè gnara, se illarum gratiâ peti. Quin immorari periculo lubeat ! næ poenas in vulnere dabis si non ultrici conchylio, certè Petrino chalybi, aut fatuis minimè Boänergis ignibus, unde ietus conchyta sapias ! uterque, candor nempe & perspicacitas, Joanni est contubernalis ; cui, si secus nequiverit, fumosas inter proditorix noctis tædas & ellychnia olympionices sacratior fugâ consulet, unde posthuma innocentia ad invidiam Josephinæ laciniæ mundissimæ syndoni inaratum legat laureatum epinicium. Quid in ergo Joanneus unio totus candidus & pellucidus Theandrico monili pro aureo vellere appendatur, siquidem indè omnis prætextatæ, Fescenninæque licentiæ umbra longissimè proscibitur, nisi agnina mansuetudo, & demissio aliud suaderet. Recusati- mò is auratum pretium, cui charior est suus candor, utpote in quo ipse Jupiter in clientelares sinus pridem defluxisset (forsân ut candidiore dein pectore responderent beneficiis) si ejus Regnum parilis nitoris fructu non sterileceret.

At en ! quò me inopinum meus abripit unio ? dum etenim Incarnatæ Deitatis sinui implexum Panegyristen autumo, occultò magnetismò in apricum abstrahor, ad pedem Thaboræ rupis constitutus. Papæ ! quæ rerum scena panditur reductò tantisper velò mortalitatis ? aut theatrum hic referatur gloriæ : adeò imbecille nescitat cilium ad aspectum personatæ Majestatis ; aut Cælum in terras effunditur : adeò festivas voces humanus non fert auditus. O utinam immortalitatis diluculum mihi faveretur ! actum profectò ter secundum spectator cernerem. Sed actum ago : non est mortale, quod opto. Exemptus duntaxat è Discipulorum ordine ternarius beatur privilegiò spectandi in corpore præludia beatitatis. At enim eho vos Thaboræi verticis exporrecta arborum capita ! vos ego per vestra sylvestria Numina ! nnnquid & Discipulus, quem diligit JESUS, ibidem mutam saltèm personam agitat.

anne

ànne fallor ? claritatem illustri candori sociatam (quantum debilis obrutus patitur) tueor ? quid si & candidæ dilectionis corculum innaret isthoc in Elysio ? Ità planè AA. ubi non Paphiæ, sed cælicæ columbæ lactescit nitor, ubi rosçidus, ab Aurora sanctiore genitus, feminatur candor, ubi Phœbea Claritas niveo intertextitur gloriæ paludamento ; ibi Joannes, ibi Gratia est inquilina. Quandoquidem Joanneus unio, quia à corde pendulus, etiam tesqua inter & saltuum avia Deificò bajulatur sinu, fovetur, conservatur. Hinc pace meâ totius prosperitatis venam absque oberrante mæandrorum discursu Dux Idumæus reetâ in unam dilectionis metam decurrisse fuerit arbitratus : quodd Benjamin *amanissimus Domini habitabit confidenter in eo, quasi* Deut. I. r. c. *in thalamo totâ die morabitur ; & inter humeros illius conquiescet.* Hem 33. v. 12. grande amoris fomentum ! unâ diei luculâ, quæ cum ortu præmaturum occidui gaudii prænuntium, jam Hesperum respicit, inter humeros locâsse thalamum. Quid ergo erit in pectore ? ro- Serm. 12. gat Gilibertus, *utrobique sanè pulcher contemplationis locus, cogitationum sedes, amplexus occasio, & cernendi copia vultus : ibi enim & deliciæ sponssi, & divitiæ Verbi : quia in illo absconditi sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ DEI.* Gratulor tibi ô Discipulorum Benjamine ! torum tuum, floridam amoris sedem, nec Sponsa inventò, quem non dimittet, tam suaviter cubuerit, quando omnis sinisterioris casus se se exfortem æstinat, modò Dilecti læva Ejus substernatur capiti. Ah ! quàm germanè hïc Dilectæ metuo ; nè propediem caput suum dolens rosas aspiret, & lilia, unius solis emarcida fulcra. Tutior Joanneus unio è Dominico propendet sinu, atque ista delassatos amore artus inter floralia reficiat. Imò & Quiritibus inviso favoris documento deservierit in Aurelii gremio quiescentem cænavisse Heliogabalum ! Num stupore dignum facinus ? Non Romanorum aquilam haud degenerem pullum, sed corvum sibi fovisse similem. Num invidendum dominatrici Urbium ? non sæcundum ibi Imperii pomum, sed affines rosarum voluptario sentes, infelici Reipublicæ lolio insertos, excrevisse, qui feriendi potiùs justitiæ falcibus, quàm fe-

rendis aptabantur. At verò candidum rorem gratiæ super Christi pectore, ceu gratiarum conchyli altissimis enutritum sacramentis ad amoris plenitudinem permaturefcere; in hoc prægrandis meriti pro claritate, candoreque orbis agnoscat præmium. Nihil tamen AA. æquè meum defigit animum; quàm quòd Joannes quantò ampliùs appropinquabat vehementissimis amorum incendiis flagranti Justitiæ Soli, tantò magè refocillatus, velut si mollibus Etesiarum pinnulis perstringeretur, in amplexu perseveraverit: Cùm tamen (si commenta veritatis allucent umbram) Serenissimus Planetarum Princeps dimidium cordis sui Phaëtonem arctiùs admisurus, coronarios antè seposuerit radios; nè Filius in osculo, alioqui symbolo amoris, à parente perfidam libaret mortem. Non sic Joanneus candor evitavit amoris Vulcaniam, sed anhelavit, non nescius: illam non modò augendo candori, sed & claritati magis excoquendæ fore opportunam, illuminatioremque se indè abiturum, quàm si Clarii fontis exforbuisset fundum, aut vaticinam Phœbi cortinam revelasset. Hinc, unde alii oppressi sunt à gloria, isthinc ille se se elevatum iri non absque certo omine augurabatur. Et hoc est: cur se cordi usquequaque tenuerit proximum, nè tam fixus, quàm immersus videretur crySTALLINO gratiarum fonti Narcissus innocentior, ex quo sibi quidem vitam irremissò spiritu, orbi universo hauriebat salutem. Scitetur jam unus aliquis pro Joannea eminentia sollicitior, quis Discipulorum primatum teneat? & reponet alius: quòd, si Apostolorum corona in piscatorum annulum circinatur, pro gemma radiet unio Joanneus. Nec dixerit quid acutius. Me tamen arbitro, si in Divinissimo pectore adorare par est sacratius lararium; in ibidem locato Joanne nil minus Semi-Deò venerabor. Nè autem, præposterò stimulatùs affectu, æquitatis in dicendo regulam insimulè excessisse, argumentantis Origenis subscribe **authoritati**: *Non ergo Joannes erat homo, sed plùs, quàm homo; non enim aliter ascendere potuit in DEUM, nisi fieret DEUS*

hom. 2. in
diver.

Nimirum thaumaturga amoris, gratiæque potentia illum in DEUM extulit, quem natura, ob sequiorem affectum exilibus mortalitatis circumscriptum limitibus, levi pulvere studuit sepelire. Quamobrem indignarer tibi ô! communis Mater Tellus, temeritatisque minimè iniquus iudex ego te arguerem, quòd magnum quid in Joanne contractioribus, ac decuerit, cancellis coarctaveris: nisi in hoc ipso providam potiùs perspicerem mentem; quòd videlicet, dum Joannes suum in te explicuit speculum, ut: humilitatis altissimæ studio proprii candoris, lucisque umbras rimaretur, suam in pulvere lecturus genealogiam, tu simul intuenti mortalium posteritati repræsentâris, humanum fermè nihil; Divinitatis plurimùm in te reflecti à Joanne. Scribe jam ineffabilis Verbi facundissime Tacite, scribe *Discipulum, quem diligebat* JE-
Joan. 21. 6.
 SUS. An adeò brevis tibi memoria, ut aut nominis proprii meminisse nequas, aut anonymus audire ardeas? imò contice! brevior fecisses Orbi cum desiderio tui memoriam, si Joannem inscripisses. Non decet fugacibus notis committere, quod perennes fastos meretur, sibi que ipsi in indelebilem formatur dilectionis characteristicam. Nam qui mundus tui oblivisci poterit? quando illi pendes ex pectore, qui trium digitorum adminiculò molem terraqueam suspendit. Indè AA. pondus, magnitudinè que Joannæ gemmæ colligite, postquàm ipsi ferendæ non tres, ut Orbi, sufficiunt digiti. Collum, humeros, pectus requirit totum. Prò quanta amoris gravitas! cui grave ac importabile foret, levem inconstantemve esse in amando.

Ut nè autem orbe sphericò, tertiâ unionis dote, orbatum Joannem vestris objiciam oculis, abs qua & candori inustam maculam, & claritati injectam Cimmeriam criticus eruderaret oculus, ità hanc graphicè in se ille contendit exprimere; ut neque in obedientia velocitatis Angelicæ, neque in zelo alacritatis fulminæ, neque in adversitatum intemperii adamantinæ constantiæ desideretis aliquid. Ze-

lum pētītis ? sphæram activitatis illius excedit nihil. Extrâ mundi, si potestis, eum excutite orbitam ! ibidem & laborum campus ad messem albefcet, & manipulos leget Divinæ gloriæ, quam promovebit in terris, cælica Intelligentia. Obediētiā rigidiori subjicitis trutinæ ? regitur ab eo pendulus, ex cuius regula omnium pendent voluntates. Impellat Joannem vel nutus superni indicis sive ad Gorgoneas Asiæ oras, sive supersticiosa Parthicæ infidelitatis delubra ! nil hæc morabitur : per vibratos etiam ensium acinaces pro more sphærico saltaturus, Præcursorem, si fors tulerit, antevolabit unio Joanneus, nusquam supernæ beatitatis coronæ maturior, quàm si in Herodiadum disco conchilium, in cruore proprio purpureum liquorem nactus fuerit, unde lactatus ad palmarem gloriæ assurgat amplitudinem. Hinc nec sic Parnassus novenô adornatus choragiô in decantatum Pyrrhi achatem increvit, quàm altè ingeniosum amoris cælum Joannæ gemmæ suum insculpserrat Amatam. Sed quònam pactô ex volubili margariti orbe fixam firmitatem evolvēs Encomiastes ? hic rodus, hic saltus ! at macie animis ! manuductrix filum sufficit virtus Joannea ; quoniam quod aliis in inconstantia, vicissitudinisque emblemata abiit, hoc Joannis infractam animi adumbrat fortitudinem. Nam spectatistis quid unquam fortius ? quàm per aurei amoris vincula ita indissolubili nexu alligari amato : ut, sive amores rideant, & aspirent Favonii ; sive furores infremant, rigidusque adversitatum bacchetur Boreas ; in quam demum cunque partem jaçetur unio sphæricus, semper in puncto tangat, hæreatque Cordis Theandrici. O superum, hominumque hic appello constantiam ! quis ejusmodi Spartanum legit magnanimitatis robur ? unde si meus unio in sydeream locaretur Galaxiam, nullis æquius, atque fixis scirem annumerandum stellis. Quare scitote AA. Joannem non tantum à corde dependere ac oculis Domini, cum nivea majestas explicat thronum gloriæ, cum in Sioneo pacis vertice aurea dispensantur

tur munera gratiæ ; etiam ex calice aconitæ spumante cra-
 ter bibitur Philotesius , etiam super tragico crudelitatis the-
 atro, Clivo Calvariæ sphæricus stat unio, nunquam à lapsu
 remotior , quam ubi in præcipiti vita sui Magistri consistit.
 Stat, inquam, hic inconcussa anima, nec candorem reputat,
 nisi stolam lavet in Agni immaculati sanguine. Sed en !
 nescio, quæ hic animum subeat dubitatio ? an videlicet Jo-
 annes extaticas inter favorum delicias, an continuata inter
 dolorum deliquia propinquior fuerit Theandrici amoris por-
 tæ ? Nodus hic aciei acrioris intellectûs solvendus maneat,
 Mihi problema esto. Claritati tamen Joannæ haud ob-
 scurum accessit auctarium, quod crucis oneri substans Regi-
 næ Virginum virgo unio non tam in honorarium, quam Fi-
 lium sit adoptatus. O insolens hæreditatis genus ! at id
 ipsum me advertit : non esse præposterum ordinem chari-
 tatis ; ut postquam Virginei Unionis Pater, Sol Divinior, ma-
 jestatem obnubilat mortalitate, atque sub vitæ vesperam ra-
 diosum vepretò Caput Erythræo dolorum mari immergit,
 Joannes ob subsequam afflictionis noctem in succedaneum Ca-
 put obtineat Matrem, pulchram, ut Lunam ; ut si fortè il-
 lum candoris, à calice Rore hausti, deficiat quidpiam, id à
 lacteo influxu Virginis, velut ab ubere pleno gratiæ, com-
 pensetur. Itaque in semel coepta constantia Joanneus U-
 nio, ut ut subirascente fortunâ, nullò movetur impetu, nisi
 ad altiorem gradum gratiæ, & sanctitatis. Nam, si bene
 memini, uti candor unionis purpureo innatat liquori, dnm a-
 dolescit ; ita suus Castitati candor integer non est, ubi an-
 teambulo, aut certè comes non sit nativus verecundiæ co-
 lor, qui Veronensium Oraculo : *rosa pudoris est, & corporis* S. Zenode
florarium. Ergo ut lactescat ex toto candor, claritasque Jo- S. Lazaro.
 annei Unionis, purpurissimum suum tingi amat ab eo, quem
 nunquam Palæstina formosior viderat, quam candidum &
 rubicundum inter vulnera. Quocirca neutiquam sollici-
 tare Facultas Eximia, eequâ ratione innocui candoris poly-
 mita

mita in Joanne tuæ purpuræ concoloretur ? nec enim opus habet, ut Pathmæus rigor. spinas parturiat, & aculeos, quibus compunctus candor cum Cypridis, Adonidisve floribus ad ruborem erudiat. Quin conteratur, non tergiverfor, totus Unio ! dabit tamen, quod suum est : oppressis medelam, fidelem pedissequam charitatis. Expediebat aliquando, quod noveritis AA. coronata Romanorum sævities æstuantes lebetes, & sartagine, ebullientes mortes & toxica, vel sic cupiens in alterutris integritatem verecundi pudoris naufragium facere ; Et nè spes daretur tabulæ, emergendive copia, isthmò illam conclusit æneò, quò angustia ampliori suffragarentur exitio. Sed lusam se vidit vultuosa crudelitas à supernatante orbe illius, ac constantia ; quando in oleo perdidit, quam impendit, operam : siquidem ex hoc ipso Dilectum reddidit DEI-Hominis simillimum : quia à cruciatus fortiorem ; à mortibus, repuerascente Phoenicis senectâ feliciorum, ad novam vitam fecit juvenescere. Obmutescerem hic meritò, si liceret, in piscem ad officiosam humanitatem tuam erga Joannem exercitam ô ! inhumana immanitas : quòd in illius claritate extinctum iveris ignem cælicum, oleum affundendo. Sed vah inconsultum medium ? animasti incendia, non extinxisti. Subtrahere, non adde igni nutrimentum ; & fervor emoritur. Serenasti, non tumulasti : nativa hæc olei virtus est. Neque enim hic mortis frater suum idèò exercebit imperium : quia in monte olivarum illinc segne papaver differere, isthinc perfidæ pacis amarulentum putare oleastrum non est vetitus. Argumculatiorem, non cæco furoris raptu oberrantem induisses talpam ; & ex ipso nominis etymo servasses Joannem esse unicum : quia unionem ; vidisses exemptum forte Corrivallium, quia singularem : adversus quem tametsi Orcinum Tyrannidis satellitium mille Daretæ expediat, violentos æmulos, unus Joannes omnes exarmabit Entellus victor ; cui si qua cum Antæi lapsu foret necessitudo, vel indè surgeret robor-

borator. Scilicet nec sphaera ex uno avellitur puncto, ut non pari constantia mox figatur in altero. Promat namque aliis prognoses suas Vaticinantium Os, atque Caput de crucibus & lanceis, cultris simul ac clavis! percontetur curiosior, sed simplex Columbæ Filius: *hic autem quid? capietur* Joan. 21. c. Laconicò, utinam! non responsò satyricò, dum de unico expiscatur: *sic eum volo manere, quid ad te?* Nec Joannes audiret unio, si facillè sibi parem fortiretur, aut secundum. Repræsentet igitur (effero vernantes Agonothetarum palmas, & adreas) cæterorum Discipulorum syllabus à roseis, matutinum orbem resalutantis, Auroræ cirris resecta segmina; repræsentet, inquam, gratiosè sanguinantes rubinos: Joannes unicus à Virginitatis candore præstans, à mysteriorum revelatione clarus, ab orbe expeditæ obedientiæ, zelosaque activitate eximius manebit Unio, nulla ingruentium calamitatum separandus tempestate. Et vel indè incassum arcibus cum Evangelico Margaritarum Negotiatore nundinata es commercium indefes, & avara penè procuratrix Mater pro Filio. Quid amabo ad frugem fecerit, seu Joannes à dextris, seu sinistris in Regno sedeat, modò in pectoris thalamo medius conquietat?

Quapropter & meus pro Joannei Unionis præeminentia cum assidua Matre desinat porrò desudare panegyricus, atque ità à Rhetorices sibiio qualem qualem emendicare apparatus. Sat interim unioni suus candor sit, inargentatum Zenobiæ stuporem dentium, gemmeum nitorem mentientem, supergrediens. Tu interim Senatus, Populèque Academicæ argumentorum levitatem noli graviter ferre: pro pennipede amore peroravi; plumbeos hic odit pedes, ornatusque mutuatitios: quia nonnisi levi pennâ instructus in altum tollitur. Si Suadæ obscurioris fuligine claritatem Joannei Unionis obfuscavi; nè tristeris: atratam pro armis sepiam Minervæ stationarius tractare suevi, persæpe albori ad-

Trebellius
Pollio in
30. tyran.

ri adversariam. Si propositionum turbatō processu ordine ;
 in orbem cōgigit sphaerica, & velox Joannis obedientia. Aut
 si denique pro rostris stanti aqua hæsit ; in centro Theandri-
 ci Cordis fixo Unioni dabitur veniam : hic dicentis abstraxit,
 & tantum non syderavit animum suam magnitudine. Unum
 ergo adhuc, quod metuum, est ; nè quā ratione tibi Facul-
 tas Eximia pro Joanne tuo fecerim satis ? suppuderet profe-
 cto pro Scientiarum Vertice me annum honoris censum per-
 solvisse ; si antè ad purpuram tuam non erubuissem Oratori-
 is solum tinctus fluminibus, qui ultra ligatos pedes scandere
 non sum permissus. Linguae idcirco minus solutæ parcito,
 quamvis veteranum Demosthenem, aut provectioris artis Au-
 relium, in dicendo Roscios, loqui oportuisset. Nè tamen
 persuasisse videar nihil : Joanneam omnium elegantiarum
 gemmam aureo torqui tuo appensam implete, toto com-
 plectere sinu, atque pectore, quò mente & corde
 æternum hæreat Joannes, quem

D I X I.

